

Sygn. akt I ACa 17/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Jerzy Nawrocki (spr.)
Sędzia:	SA Walentyna Łukomska-Drzymala
Sędzia:	SA Ewa Popek
Protokolant	Sekretarz sądowy Magdalena Szymaniak

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2014 roku w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą
w W.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę

na skutek apelacji obu stron od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia
21 października 2013 roku, sygnatura akt I C 856/12

I. z apelacji powoda zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

1/ podwyższa zasądzone w pkt III wyroku odszkodowanie z kwoty 332,92 zł do kwoty 6223,49 (sześć tysięcy dwieście dwadzieścia trzy złote czterdzieści dziewięć groszy);

2/ po pkt III wyroku dodaje pkt „III’ ”, w którym zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz S. K. rentę miesięczną począwszy od dnia 1 kwietnia 2012 roku, płatną z góry do dnia 1 każdego miesiąca w wysokości 391 (trzysta dziewięćdziesiąt jeden) złotych z ustawowymi odsetkami w wypadku uchybienia terminowi płatności;

II. w pozostałej części apelację powoda i w całości apelację pozwanego oddala;

III. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz S. K. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie kwotę 530 (pięćset trzydzieści) złotych tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części apelacji powoda, od uiszczenia której powód był zwolniony.

I A Ca 17/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 października 2013r. Sąd Okręgowy w Lublinie po rozpoznaniu sprawy z powództwa S. K. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zadośćuczynienie, odszkodowanie, rentę i ustalenie zasądził od pozwanego na rzecz powoda :

I. z tytułu zadośćuczynienia kwotę 80 000,00 z ustawowymi odsetkami od kwoty 35 000,00 zł od dnia 24 października 2012 roku do dnia zapłaty i od kwoty 45 000,00 zł od dnia 7 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty;

II. z tytułu skapitalizowanej renty za okres od 6 lipca 2009 roku do 14 marca 2012 roku kwotę 13 261,80 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 4 273,80 zł od dnia 24 października 2012 roku do dnia zapłaty i od kwoty 8 988,00 zł od dnia 7 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty;

III. z tytułu odszkodowania kwotę 332,92 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 października 2012 roku do dnia zapłaty;

IV. ustalił odpowiedzialność pozwanego na przyszłość za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 6 lipca 2009 roku,

V. oddalił powództwo w pozostałej części;

VI. koszty procesu między stronami wzajemnie zniósł;

VII. nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie od powoda S. K. z zasądzonego w pkt I roszczenia kwotę 5 836,70 zł (pięć tysięcy osiemset trzydzieści sześć złotych 70/100) i od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 5 836,70 zł (pięć tysięcy osiemset trzydzieści sześć złotych 70/100) z tytułu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Od powyższego wyroku apelacje wniosły obydwie strony.

Powód zaskarżył wyrok w części oddalającej powództwo w zakresie:

1/ żądania zasądzenia utraconych zarobków od dnia 24 października 2012r., co do kwoty 5 980,57zł, z ustawowymi odsetkami od dnia 24 października 2012r. do dnia zapłaty;

2/ żądania zasądzenia renty miesięcznej w wysokości 391,09zł z tytułu utraconych zarobków począwszy od dnia 1 kwietnia 2012r. , płatnej do dnia 1 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia płatności którejkolwiek raty.;

3/ w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu i kosztach sądowych pkt VI i VII wyroku.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucał :

1/ Naruszenia prawa materialnego - art. 444§2kc poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że częściowa niezdolność do pracy pozwala na uzyskanie przez powoda zarobków jakie osiągał przed wypadkiem, w sytuacji gdy powstała niezdolność faktycznie eliminuje powoda z normalnego funkcjonowania, możliwości powrotu do pracy, możliwości podjęcia innej pracy fizycznej oraz przekwalifikowanie się ze względu na podstawowe wykształcenie i wiek powoda [45 lat w chwili wypadku];

2/ naruszenie prawa procesowego - art. 100 kpc w zw. z artr. 98 kpc polegające na jego niewłaściwym zastosowaniu i obciążeniu powoda kosztami sądowymi w wysokości 5 836,70zł i niezasądzenie na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w wysokości liczonej od uwzględnionej części powództwa w sytuacji, gdy powództwo co do zasady zostało uwzględnione, a wysokość roszczenia zależna była wyłącznie od oceny Sądu, a w przypadku nieuwzględnienia tego zarzutu niezastosowania przez Sąd art. 113 ust. 4 uoksc w związku ze szczególnie uzasadnionym przypadkiem wynikającym z faktu, że w sprawie powód dochodził odszkodowania z tytułu deliktu przeciwko (...)

Powód wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez :

1. podwyższenie kwoty zasądzonej w pkt III do kwoty 6 223,49zł ;
2. zasądzenie na rzecz powoda renty uzupełniającej z tytułu utraconych możliwości zarobkowych w wysokości 391,09zł miesięcznie począwszy od dnia 1 kwietnia 2012r. do dnia 1 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia płatności którejkolwiek z rat;
3. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu w pełnej wysokości, w tym kosztów zastępstwa procesowego stosownie do uwzględnionej części powództwa oraz nieobciążanie powoda kosztami sądowymi;
4. ewentualnie wnosił o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji;
5. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Pozwany zaskarżył wyrok w części dotyczącej pkt I uwzględniającym powództwo o zasądzenie zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę ponad kwotę 47 000zł , tj co do kwoty 33 000zł.

Pozwany w swojej apelacji zarzucał :

1/ naruszenie art. 233 § 1 kpc , które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie poprzez wadliwą ocenę materiału dowodowego i przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i uznanie, że zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadnia przyznanie zadośćuczynienia pieniężnego w wysokości łącznej 103 000zł i zasądzenie z tego tytułu kwoty 80 000zł.

2/ naruszenie prawa materialnego – art. 445 § 1 kc poprzez ustalenie kwoty zadośćuczynienia pieniężnego w wysokości rażąco zawyżonej w stosunku do doznanej przez powoda krzywdy wskutek wypadku z dnia 6 lipca 2009r.

Pozwany wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za pierwszą i drugą instancję.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 6 lipca 2009 roku kierujący samochodem (...) S. D. spowodował wypadek komunikacyjny, w którym obrażeń doznał powód. Sprawca wypadku ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego skazany został za ten czyn wyrokiem z dnia 9 listopada 2009r. przez Sąd Rejonowy w K. w sprawie (...) (bezsporne).

Wskutek tego zdarzenia i odniesionych w nim obrażeń ciała powód przewieziony został do Wojewódzkiego Szpitala (...) w L. przy Al. (...) gdzie rozpoznano otwarte złamania rzepki lewej. Z tego powodu w tym samym dniu poddany został zabiegowi operacyjnemu polegającemu na zespoleniu drutami K i popręgiem Webera, założono gips na kończynę dolną. Powoda wypisano w dniu 9 lipca 2009r. z rozpoznaniem otwartego złamania, pobudzeniem psychoruchowym, majaczeniem i przekazano do dalszego leczenia w szpitalu neuropsychiatrycznym w L.. Zalecono powodowi leżenie z wysoką elewacją kończyny, następnie chodzenie z pomocą lasek łokciowych, kontynuację ćwiczeń stawów i mięśni izometrycznych, wizytę na zdjęcie szwów i kontrole w poradni ortopedycznej.

Po opuszczeniu szpitala powód pozostawał w domu gdzie opiekę i pomoc sprawowała nad nim rodzina a głównie żona. Wielokrotnie przebywał na szpitalnym leczeniu rehabilitacyjnym.

Z uwagi na utrzymujące się dolegliwości kończyny powód został hospitalizowany w NZOZ (...)w N. gdzie ponownie przeszedł zabieg operacyjny lewej rzepki z powodu braku zrostu po zespoleniu dokonanym w szpitalu w L.. U powoda dokonano wycięcia odłamu obwodowego rzepki, usunięto zespolenie, dokonano plastyki aparatu wyprostnego kolana po częściowej patelektomii obwodowej. Powód opuścił placówkę w dniu 7 kwietnia 2011r. z zaleceniem stałego stosowania ortezy w wyproście, ostrożnego chodzenia z pomocą 2 lasek łokciowych.

Po opuszczeniu placówki powód wielokrotnie odbywał ponownie leczenie rehabilitacyjne w różnych placówkach medycznych.

Przed wypadkiem od stycznia 2003r. powód pracował w (...) w L. na etacie ładowacza. Miał stałą umowę o pracę (k.32, 33), zarabiał netto przez ostatnie 6 miesięcy przed wypadkiem kwotę 1614,62zł miesięcznie (k.34). Czasami pracodawca wypłacał premie w kwotach od 300-600zł, przy czym nie były to kwoty wypłacane regularnie(zeznania powoda k.83v). Powód wspólnie z żoną prowadził też niewielkie gospodarstwo rolne. Po wypadku za okres od 7 lipca 2009r. do 13 kwietnia 2010r zakład pracy wypłacił powodowi wynagrodzenie i świadczenia chorobowe w łącznej kwocie 12.435,68zł (k. 34). Za okres od 14 kwietnia 2010r do dnia 30 grudnia 2010r. ZUS wypłacił powodowi świadczenie rehabilitacyjne w łącznej kwocie 10.128,13zł (k. 35). Od 31 grudnia 2010 roku ZUS wypłaca powodowi rentę w kwocie 832,43zł a obecnie 908,24zł (decyzje k.41,43).

Dopuszczony w sprawie biegły z zakresu ortopedii potwierdził w swoich opiniach przebyty przez powoda uraz i wystąpienie powikłań w leczeniu złamania.

Po wypadku powód był nerwowy, rozdrażniony, pojawiła się reakcja na stres, frustracja związana z zablokowaniem wykonywania niektórych czynności, samodzielnym zaspokajaniem potrzeb, rozbicie wynikające z odczuwanego bólu fizycznego. Objawy te nie osiągnęły poziomu zaburzeń depresyjnych czy depresyjno lękowych i minęły po kilku miesiącach bez konieczności interwencji specjalisty (opinia psychologa k. 100-103).

Obecnie powód zamieszkuje wspólnie z żoną i dwójką uczących się dzieci. Utrzymuje się ze świadczeń otrzymywanych z ZUS-u i od ubezpieczyciela a także z dochodów osiąganych z gospodarstwa rolnego o pow. 4,7 ha, którego prowadzeniem po wypadku powoda zajmuje się głównie jego żona. W cięższych pracach polowych i gospodarskich pomaga syn powód zaś z uwagi na ograniczenia spowodowane dysfunkcją kończyny wykonuje prace lżejsze.

W postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił powodowi łącznie kwotę 23 000zł tytułem zadośćuczynienia oraz z tytułu utraconych zarobków za okres od dnia 6 lipca 2009r do dnia 30 grudnia 2010r kwotę 6.176,43zł (k.109as) zaś decyzją z dnia 14 marca 2012r rentę w wysokości po 391,10zł miesięcznie począwszy od 1 kwietnia 2012roku przy czym za okres od 31 grudnia 2010r do dnia 31 marca 2012r wypłacił rentę wyrównawczą w kwocie 5879,54zł (k.114).

Sąd Okręgowy uznał roszczenia częściowo za uzasadnione na podstawie art. 444 i 445 k.c. oraz art.189kpc.

Następstwa wypadku w sposób bardzo dotkliwy przełożyły się na życie powoda. Analiza dokumentacji medycznej wskazuje na trwający już ponad 4 lata proces leczenia i związany z tym ból fizyczny i ograniczenia w życiu codziennym, które występują do chwili obecnej.

Powód spędził w szpitalach około 4 miesięcy. W unieruchomieniu gipsowym lub stabilizatorze pozostawał przez ok. 5 miesięcy. Jego proces leczenia był powikłany. Dwukrotnie poddany został operacji repozycji złamania kości w stawie kolanowym.

Powyższy opis wskazuje na długi okres nasilenia znacznych cierpień fizycznych i niedogodności, jakie towarzyszyły powodowi. Powód poddawany był i jest nadal leczeniu rehabilitacyjnemu, które to leczenie zmuszony jest znosić nadal, aby utrzymać w niepogorszonym stanie ruchomość kończyny. Niemożność swobodnego poruszanie się, niemożność

klęknęcia czy ograniczenia w chodzeniu po schodach oraz ograniczenia we wszystkich czynnościach, które wymagają siły nacisku kończyny dolnej zdecydowanie pogarszają komfort życia powoda.

Z cierpieniami fizycznymi pozostają również obawy związane ze złymi prognozami w zakresie wystąpienia w przyszłości pourazowych zmian zwyrodnieniowych stawu kolanowego i złymi rokowaniami. Powód ma zaburzony chód i utyka na lewą nogę, wychudzone lewe udo. Zmiany te mają utrwalony charakter. Cierpienia psychiczne powoda to także lęk i obawa o dalsze zdrowie, funkcjonowanie w rodzinie, o pracę zawodową.

Jak wcześniej wspomniano powód ma wykształcenie zawodowe. Przed wypadkiem wykonywał prace fizyczne nie tylko w zakładzie pracy, ale również w gospodarstwie rolnym. Doznane urazy w wypadku pozbawiły go dalszego wykonywania wcześniejszej pracy, a także takich prac, które wiązałyby się z długotrwałym chodzeniem. Powód w wieku 45 lat ze zdrowego w sile wieku mężczyzny stał się osobą niepełnosprawną, której funkcjonowanie w życiu codziennym podlega ograniczeniom, wymaga codziennej rehabilitacji w warunkach domowych i okresowo w placówkach specjalistycznych. Znamienne jest również, że powód wskutek pogorszenia stanu zdrowia będącego następstwem wypadku utracił pracę, która dawała mu poczucie stabilizacji i bezpieczeństwa oraz niewątpliwie zwiększała poczucie wartości powoda.

Na tej podstawie Sąd uznał, że kwotą adekwatną zadośćuczynienia pieniężnego, zważywszy na kompensacyjny charakter zadośćuczynienia, będzie kwota 80 000zł ponad wypłaconą przez ubezpieczyciela w postępowaniu likwidacyjnym kwotę 23 000zł.

Odnosząc się do drugiego z żądań tj. zasądzenia miesięcznej renty z tytułu zwiększonych potrzeb związanych z opieką i utraconymi dochodami to zdaniem Sądu jest ono usprawiedliwione jedynie w części.

Uraz, jakiego doznał powód w wypadku przekreślił mu możliwość nie tylko wykonywania dotychczasowego zawodu ale i perspektywy wykonywania ciężkich prac fizycznych. Powód ma i będzie miał problemy z dłuższym chodzeniem z uwagi na niestabilność stawu kolanowego, a także z wykonywaniem czynności wymagających siły nacisku kończyny dolnej. Powyższe eliminuje powoda z wykonywania każdej pracy fizycznej. Będzie on mógł pracować fizycznie, jednakże już obecnie występujące ograniczenia przekładają się na rodzaj i wybór pracy. Nie bez znaczenia pozostaje również wiek powoda. Niepełnosprawność, której doznał w wieku 45 lat wyeliminowała go z normalnego funkcjonowania, a tym samym pozbawiła możliwości perspektyw na przyszłość. Powód obecnie utrzymuje się z renty w wysokości ok. 900zł z ZUS-u i renty od ubezpieczyciela 391,10zł. Gdyby nie przedmiotowy wypadek powód wykonując dotychczasową pracę w zawodzie byłby w stanie uzyskać zarobki na poziomie jak sprzed wypadku tj. 1614,62zł.

Jednakże Sąd pomimo wyżej przedstawionych ustaleń uznał, że powód zachował częściową zdolność do pracy, co nie eliminuje go to z każdej pracy. Może podjąć zatrudnienie chociażby w niepełnym wymiarze czasu. Jak sam powód przyznał może on wykonywać wszystkie te zajęcia, które nie wymagają obciążania kończyny i zajęcia takie wykonuje chociażby we własnym gospodarstwie rolnym. W tej sytuacji Sąd uznał, że powód może wykonywać pewne zajęcia, które pozwolą mu osiągnąć dochód na poziomie miesięcznym w granicach około 400-500zł.

Zwrócił jednocześnie uwagę, na ewentualne trudności w znalezieniu przez powoda „odpowiedniej” pracy, ze względu na jego stan zdrowia i uwarunkowania na rynku pracy.

Sąd oddalił roszczenia powoda dotyczące świadczeń rentowych w zakresie pełnej rekompensaty utraconych zarobków, do wysokości poprzednich zarobków osiąganych w (...). Uwzględnienie powyższego w ocenie Sądu byłoby obciążeniem pozwanego ponad normy wynikające z przepisu art.361kc. Przyznanie renty uzupełniającej z tytułu utraconych zarobków w dochodzonej wysokości możliwe byłby jedynie w sytuacji całkowitej niezdolności do pracy i całkowitego pozbawienia możliwości świadczenia pracy zarobkowej.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.100 kpc. Na koszty te składa się wynagrodzenie pełnomocników plus opłaty od pełnomocnictwa (2 x 7200zł + 17zł) a także kwota 200zł uiszczona przez powoda z tytułu części opłaty od pozwu

Powód zwolniony był od kosztów sądowych w części tj. z tytułu opłaty ponad 200zł. Wobec faktu, że strona powodowa ze swoim żądaniem utrzymała się w około połowie (47%) koszty procesu Sąd wzajemnie zniósł. Nieuiszczonymi kosztami sądowymi tj. brakującą opłatą od pozwu(9.829zł) i wydatkami na opinię biegłych(1.844,40zł koszty te wyłożone były tymczasowo ze SP) Sąd obciążył strony po połowie na podstawie art. 113. 1. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167 poz. 1398 z póź. zm.).

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Uzasadniona jest apelacja powoda w części kwestionującej oddalenie powództwa o rentę i odszkodowania, w zakresie rekompensaty utraconych przez powoda zarobków, wskutek utraty pracy, będącej następstwem pogorszenia stanu zdrowia jako następstwa wypadku.

Nie ulega żadnej wątpliwości w sprawie, że szkoda ta zaistniała i, że pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem, za jaki odpowiada pozwany. Zgodzić należy, się z ustaleniami Sądu Okręgowego, że powód nie utracił całkowicie zdolności do pracy, jednakże jest również okolicznością bezsporną, w sposób jednoznacznie ustaloną i ocenioną przez Sąd Okręgowy, że powód pracował zarobkowo przed wypadkiem w jednym przedsiębiorstwie od wielu lat, a praca jego miała charakter ciężkiej pracy fizycznej. Niewątpliwie w obecnym stanie zdrowia powód tej samej pracy, jak również podobnych prac [ciężkich fizycznych] nie może wykonywać. Skutkowało to utratą przez powoda dotychczasowej pracy, a w konsekwencji utratą zarobków za wskazany w apelacji okres i utratą dochodów na przyszłość.

W ocenie Sądu Apelacyjnego sam fakt, że powód zachował w niewielkim zakresie zdolność do wykonywania pracy fizycznej nie jest równoznaczny z zachowaniem realnych zdolności zarobkowych powoda w istniejących warunkach życiowych powoda, a więc z uwzględnieniem jego wieku, wykształcenia, doświadczenia zawodowego, miejsca zamieszkania i sytuacji na lokalnym rynku pracy. Wszystkie te okoliczności przekładają się na ocenę rzeczywistych perspektyw powoda do wykonywania pracy zawodowej i pomniejszenia szkody będącej następstwem wypadku, bez jakiegokolwiek obciążania powoda tym obowiązkiem ponad zwyczajną miarę, z zagrożeniem dla jego zdrowia. Okoliczność przesądzająca o tym, że poszkodowany w wypadku zachował realne możliwości zarobkowe, które może wykonywać w zakresie dopuszczalnym ze względu na jego stan zdrowia, zmniejsza obowiązek odszkodowawczy pozwanego. Jest dla niego korzystana. Zatem ciężar dowodu tej okoliczności obciąża pozwanego zgodnie z art. 6 kc. Taki dowód w sprawie nie został przeprowadzony. Opinia biegłego wskazująca, że powód nie utracił całkowicie zdolności do pracy w tym zakresie jest bowiem niewystarczający, ze względu na wyżej podniesione okoliczności.

Z tych względów wobec niekwestionowania wysokości wyliczonej w tym zakresie szkody powoda Sąd Apelacyjny na podstawie art. 444 § 1 i 2 kc oraz na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok w pkt III poprzez podwyższenie kwoty odszkodowania oraz dodając pkt „III`” , w którym zasądził rentę miesięczną odpowiadającą wyliczonym utraconym zarobkom powoda.

W zakresie orzeczenia o kosztach postępowania apelacja nie jest uzasadniona. Niewątpliwie powód, bądź jego pełnomocnik, określał wysokość żądań w sprawie, od których zależy wysokość kosztów sądowych. Fakt, że powód przegrał proces w stosunku do zgłoszonych roszczeń w ponad połowie nie może pozostać bez wpływu na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zgodnie z art. 98 § 1 i 3 kpc . Tym bardziej, że wskutek uwzględnienia części roszczeń powód ma obecnie możliwości zarobkowe do ich zapłacenia. Z tego względu Sąd w pozostałej części apelację powoda oddalił.

Apelacja pozwanego nie jest uzasadniona. Sąd Apelacyjny w całości podziela ustalenia i ocenę Sądu Okręgowego dotyczącą stanu zdrowia powoda będącego następstwem wypadku, cierpień związanych z długotrwałym i niezakończonym procesem leczenia, okaleczeniem powoda i stopniem poniesionej przez niego krzywdy. W tym kontekście przyznana kwota zadośćuczynienia w łącznej wysokości 103 000zł jest w ocenie Sądu Apelacyjnego adekwatna i spełnia walor mający na celu kompensację szkody niemajątkowej powoda. Z tych względów apelacja pozwanego została oddalona w całości na podstawie art. 385 kpc.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym było następstwem uwzględnieniem apelacji powoda w zasadzie w całości w zakresie zgłoszonych roszczeń i oddaleniem w całości apelacji pozwanego. Wysokość wynagrodzenia adwokackiego ustalona została na podstawie § 2 ust. 2 , § 6 pkt 5 i § 13 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu [Dz.U. 163, poz.1348].

Sąd obciążył pozwanego opłatą sądową od uwzględnionej części apelacji powoda, od której powód był zwolniony, na podstawie art. 113 ust. 1 uksc. Wysokość opłaty ustalił na podstawie art. 13 ust. 1 wskazanej ustawy.